

[Kaj Poulsen.]

alle omstændigheder ikke bliver under det dobbelte af det beløb, man har taget fra eleverne.

Forslagsstillerne henviser i bemærkningerne til HK-ungdoms debatoplæg, som er inspireret af en studietur til Sverige, hvor bl. a. HK var repræsenteret, men dette forslag opfylder under ingen omstændigheder de tanker, HK har gjort sig med deres debatoplæg, for den svenske ordning peger ikke blot på unge under uddannelse, men på hele gruppen af 15-24-årige. Endvidere har man i Sverige gjort denne støtte betinget af, at virksomhederne tager ekstra arbejdskraft ind, og henvisningen til HKs debatoplæg må vel nok i det store og hele siges at være en tilsnigelse på grund af de manglende krav og betingelser til arbejdsgiverne.

Jeg kan på dette grundlag afvise dette forslag, men samtidig sige, at vi fra socialdemokratiets side håber snart at kunne få en mere generel debat og få beslutninger igennem angående ungdomsarbejdsløsheden, idet vi er enige med det konservative folkeparti i deres bemærkninger til forslaget om, at der skal gøres noget, og at der skal gøres noget hurtigt.

Brøndsted (V):

Det er egentlig forståeligt, at forslagsstillerne har mistet tålmodigheden og derfor er kommet med et delforslag formodentlig ud af en række forslag, som skulle være med til at imødegå ungdomsarbejdsløsheden. Vi havde en konference om ungdomsarbejdsløshed i arbejdsmarkedsudvalget på Marienborg den 26. januar. Arbejdsformen var væsentligst en baggrundsmaterialevurdering, og dette skulle så senere bevirke, at vi fik nogle ting frem, der kunne danne grundlag for beslutninger om alternative forslag til imødegåelse af ungdomsarbejdsløsheden, og på adskillige af arbejdsmarkedsudvalgets dagsordener har der siden som sidste punkt på dagsordenen stået: eventuel drøftelse af regeringens aktionsprogram vedrørende bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed eller noget lignende, men punktet er lige så ofte sluttet med en konstatering af, at der endnu intet materiale forelå. Efterhånden er dagsordenspunktet også nærmest opfattet som en demonstration af god vilje, men mang-

lende evne, og det skal man jo heller ikke kimse ad.

Men i virkeligheden er det urimeligt, at vi ikke har fået et virkeligt oplæg på baggrund af de førte drøftelser og det materiale, der foreligger, og det er derfor også forståeligt, at forslagsstillerne synes, at vi nu må tage lidt hul på det, men det bliver jo dermed én ting ud af en hel række andre muligheder.

Vi har nogen erfaring på baggrund af de midler, der er stillet til rådighed, og som er blevet brugt. Noget af det er blevet brugt til igangsættelse af beskæftigelse, og vi må vel nok erkende, at det ikke har været de mest meningsfyldte beskæftigelser. Noget er blevet brugt til uddannelse, og vi må vel også sige, at der ikke har været den helt store interesse alle steder; det er meget afhængigt af, hvordan det lokale initiativ har været.

Men vi må ikke på grund af et enkelt forslag, som burde være et led i en lang række af forslag, glemme den alvor, der er nu, hvor der er virkelig arbejdsløshed blandt de unge, men vi må dog også føje til, at vi vel alle sammen føler en hel del usikkerhed over for de materialer og de tal, der bliver lagt på bordet. Vi fik forskellige talstørrelser og vurderede disse talstørrelser på Marienborgkonferencen i januar, men der gør sig ikke alene en usikkerhed gældende over for talstørrelserne, men vi hører også, at det mange steder er meget svært at få unge lærlinge. Derfor er det et spørgsmål, om det er nødvendigt med den økonomiske støtte for at få unge i arbejde. Der er mange steder, man ikke kan få de unge, som man gerne ville have, til meningsfyldt og velbetalt arbejde, og derfor er det nok urimeligt at sige, at det skulle kunne gøres ved, at man gav et arbejdsgivertilskud.

Den anden ting er en vurdering af hele den økonomiske virkning, og det er todelt: hvilke størrelsesordener af tal opererer vi med, er det den rigtige måde at bruge disse midler på? Jeg mener stadig, vi skal gå i dybden med behandlingen af problemet, med vurderingen af, hvad der egentlig er baggrunden for det, og af de mange forskellige muligheder, der kan være for at imødegå det. Jeg tror bl. a., en langt bedre offentliggørelse af, hvilke beskæftigelser der findes for unge op til 25, er noget meget